'రచన' - ఉగాది ప్రత్యేక సంచిక - 1994

రమణీయం

"కాఫీ" అంది సీత నెమ్మదిగా.

"ఊఁ" అన్నాడు పేపర్లోంచి తలెత్తకుండా రామం.

"కాఫీ" అంది సీత స్వరం కొంచెం పెంచి.

"ఊఁ" అన్నాడు అదే ఫోజులో, అదే స్వరంతో రామం.

"కాఫీ" అని మళ్ళీ అని తను అన్నదానికి భౌతికమైన ఋజువుగా కాఫీ కప్పుని అందించింది సీత.

తన కళ్ళకీ, పేపర్లోని అక్షరాలకీ మధ్యన అడ్డంగా వచ్చిన కాఫీ కప్పుని అందుకుని, పక్కన పెట్టేసి, మళ్ళీ పేపరు చదవడంలో మునిగిపోయాడు రామం.

"ఏముందందులో?" అని అడిగింది సీత కుర్చీలో కూర్చుంటూ.

ఆ ఇంటి మొత్తానికి గాలీ, వెలుతురూ వచ్చే అవకాశం ఉన్న ఒకే ఒక్క చోటు ఆ బాల్కనీ. ఓ ఆదివారం ఉదయం ఆ బాల్కనీలో, ఓ కుర్చీలో కూర్చుని పేపరు చదువు కుంటున్నాడు రామం. అతనికి ఎదురుగా ఉన్న ఇంకో కుర్చీలో కూర్చుంది సీత.

"కాఫీ" అన్నాడు రామం.

"నేనడిగింది కప్పులో ఏముందని కాదు, పేపర్లో ఏముందని?" అంది సీత.

"ఏమో" అన్నాడు రామం.

"ఏముందో తెలియనప్పుడు దాన్ని చదవడం ఎందుకు?" అనడిగింది సీత.

"ఏముందో తెలిస్తే ఇంక చదవడం ఎందుకు? తెలియదు కాబట్టే చదవడం" అన్నాడు రామం.

"చదివితే ఏం తెలుస్తుంది? ఏమీ లేదనా –" అని పేపరు లాక్కుని పక్కన పడేసి కాఫీ కప్పు అందించింది సీత.

కాఫీ ఓ గుక్కెడు తాగి, పక్కన పెట్టి, –

"నీ మొహంలా ఉంది" అన్నాడు రామం.

"ఏం తక్కువయింది?" అంది సీత.

"బొట్టు" అన్నాడు రామం.

వెంటనే వేలితో నుదిటిని ఒకసారి తడుముకు చూసుకుని, "మొహం కడుకున్నాక బొట్టెట్టుకోవడం మర్చిపోయినట్లున్నాను" అని తనలో తాను అనుకుంటున్నట్లు రామంతో అని మంగళసూత్రాల్నొకసారి కళ్ళ కద్దుకుని, బొట్టు తొందరగా పెట్టుకోవాలన్న సదుద్దేశ్యంతో కుర్చీలోంచి లేచి వెనక్కి గిరుక్కున తిరిగింది.

ఎంత స్పీడుగా ఏ పని చెయ్యాలో తెలిసిన కాళ్ళూ, చేతులూ సీత సదుద్దేశ్యంతో ఏకీభవించి సహకరించాయి కానీ, సీత జడ మాత్రం, సీత వెనక్కి తిరిగిన వేగానికి పైకి లేచి, రామం కళ్ళకి తగిలింది.

"సీతా" అన్నాడు బాధగా రామం.

"ఏమయింది?" అంది మళ్ళీ ఇటు తిరిగి సీత. ఆ తిరగడంలో వెనకునున్న జడ ముందుకొచ్చింది.

సీత ఎంత పొడుగుందో అందులో సగం కన్న ఎక్కువ పొడుగుంది సీత జడ. సీత జడ ఎంత లావుందో అంతకు రెండింతలు కన్నా తక్కువ లావుంది సీత.

"జడ...." అన్నాడు కళ్ళను చూపిస్తూ రామం.

"తగిలిందా" అంటూ రామం దగ్గరికి నడిచి, అతని కళ్ళకు దగ్గరగా తన పెదాలను తీసికెళ్ళి ఊది, "ఏం చెయ్యనీ జడను" అని అంటూ జడని వెనక్కి వేసుకుని లోపలకు నెమ్మదిగా నడుస్తూ, "బోయ్‌కట్ చేయించుకోనా?" అని అడిగింది సీత.

జడ లేని సీతను ఊహించుకుందామని కళ్ళు మూసుకుని, ఆ రూపం ఊహించుకోలేక కళ్ళు తెరిచాడు రామం.

ఎదురుగా కుర్చీలో కూర్చునుంది సీత.

"ఎలా వచ్చావు?" అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా.

"ఇలా" అంది లోపలి గదిలోంచి బాల్కనీలోకి వచ్చేదారిని చూపిస్తూ సీత.

"నేనడిగింది దారి కాదు. నడిచిన అలికిడి వినపడకుండా ఎలా వచ్చావు?" అని అడిగాడు రామం.

"ఈ ప్రపంచంలో వినిపించని సవ్వడులెన్నో ఉన్నాయి" అంది సీత ఓ జీవిత

సత్యాన్ని బోధిస్తున్నట్లుగా.

"ఇంట్లో కుంకం లేదా" అనడిగాడు రామం మళ్ళీ పేపర్ తీస్తూ.

"బొట్టు పెట్టుకున్నాగా" అంది సీత కుర్చీలో కూర్చుంటూ.

"నేనడిగింది మనింట్లో కుంకం లేదా?" అని అన్నాడు పేపర్లోంచి తలెత్తకుండా రామం.

"ఏం – మీకు కావాలా?" అంది సరదాగా నవ్వుతూ సీత.

"నా మొహానికి మెత్తుకోవడానికి కాదు – నీ మొహానికి ఆ స్టిక్కర్ బొట్టు బాలేదు – కుంకం బొట్టెట్టుకో" అన్నాడు రామం తీవ్రంగా పేపర్లోకి చూస్తూనే.

"నేను స్టిక్కర్ బొట్టు పెట్టుకున్నానా – చూడండి" అంది సీత.

పేపర్ పక్కకి పెట్టి, "ఓసి సర్కారీ" అన్నాడు రామం.

"మా అమ్మా నాన్నలు నాకు అందంగా సీత అని పేరు పెడితే ఈ సర్కారీ ఏం పిలుపు?" అంది సీత.

"నుదుటనున్న స్టిక్కర్ బొట్టుని మాయం చేసి ఈ కుంకం బొట్టునెలా పెట్టుకున్నావు? ఇదంతా ఇంద్రజాలంలా ఉంది. నీకు తెలియదులే కానీ, మేజిక్కులు చెయ్యడంలో సర్కార్ చాలా గొప్పవాడు. నువ్వు కూడా అలా ఇంద్రజాలం చేస్తున్నావని నిన్ను 'సర్కార్' అని పిలుద్దాం అనుకున్నాను. ఆడదానివయిపోయావని 'సర్కారీ' అన్నాను" అన్నాడు రామం.

"నేను స్టిక్కర్ పెట్టుకుంటే మీరు కుంకం పెట్టుకోమంటారనీ, ఇదుగో, ఇలా ముక్కుపొడెం వాళ్ళు నశ్యాన్ని పట్టుకున్నట్టు కుంకం పట్టుకుని తెచ్చాను" అంది సీత చేతి వేళ్ళతో అభినయం చూపుతూ.

"అది నీ నుదిటి మీద కెలా వచ్చింది?" అన్నాడు రామం.

"పెట్టుకుంటే" అంది సీత.

"ఏడిసినట్లుంది నీ తెలివి" అన్నాడు రామం.

"నీ తెలివిలాగానే" అంది సీత. అన్న వెంటనే రామానిక్కనిపించేటట్లు నాలిక్కరుచుకుంది.

"ఎందుకు నాలిక కరుచుకుంటున్నావు? నీ అన్నావనా?" అని అడిగాడు రామం.

"ఏమీ అనుకోకండి" అంది సీత గారంగా.

వాళ్లిద్దరికీ రెండోసారి పెళ్ళవడానికి ముందు రామాన్ని నువ్వనేది సీత. ఒక్కోసారి 'పోరా' అనేది కూడా.

రెండోసారి పెళ్ళంటే – వాళ్ళిద్దరిలో ఏ ఒక్కరూ విడివిడిగా గానీ, కలిపి కానీ

రెండుసార్లు పెళ్ళి చేసుకోలేదు.

ఆంధ్ర రాష్ట్రంలో కృష్ణా గోదావరీ నదుల మధ్య ప్రాంతంలో పుట్టిన మరదళ్ళు అమ్మాయిలుగా కాక, అంతకు ముందు పుట్టిన బావలకు భార్యలుగా పుడతారు.

సీత పుట్టడమే రామానికి భార్యగా పుట్టింది. అది మొదటి పెళ్ళి.

సీత పుట్టిన ఇరవై రెండేళ్ళకి సీతారాములకి కళ్యాణ మండపంలో పెళ్ళయింది. అది రెండవ పెళ్ళి.

ఈ రెండు పెళ్ళిళ్ళకు మధ్య సీత రామాన్ని 'నువ్వ'నేది. రెండవ పెళ్ళి తరువాత 'మీ'రనడం నేర్చుకుంటోంది.

నుదుటున ఎర్రటి కుంకం బొట్టుతో ఉన్న సీతని చూశాక సీత నైటీలో ఉండడం చూశాడు రామం. అంతకు ముందు కూడా సీత నైటీలోనే ఉంది. అప్పుడు రామం సీతని గానీ, నైటీనిగాని చూళ్ళేదని కాదు. అయితే కుంకం బొట్టుకీ, నైటీకీ పొంతన కుదరదన్న భావంతో సీత బొట్టు పెట్టుకున్నాక సీతని చూశాడు. చూసి –

"ఆ నైటీ మార్చెయ్యి" అన్నాడు.

"ఇది కొని రెండు నెలలు దాటింది. కొట్టువాడు తీసుకోడు" అంది సీత.

"కొట్లో కాదు, ఇంట్లో" అన్నాడు రామం.

"నీళ్ళోసుకుని – " అంది సాగదీస్తూ సీత.

"నీళ్ళోసుకునా?" అన్నాడు రామం ఆశ్చర్యపడుతూ.

"అవును. నీళ్ళోసుకుని" అని, అని అన్నాక రామం మొహంలోని నవ్వుని చూసి, ఆ నవ్వుకి కారణమేమై ఉంటుందా అన్న ఆలోచనలో పడింది.

తను అడిగిన ప్రశ్నలోని కొంటెతనం సీతకి స్ఫురించేలోగానే రామం అన్నాడు – "నీళ్ళోసుకుందుకు అంత తొందరెందుకు?" అని.

"ఆ నీళ్ళోసుకోడం కాదు, మామూలుగా మీరు పోసుకునే నీళ్ళ లాంటి నీళ్ళు పోసుకున్నాక" అంది సీత సిగ్గూ, వ్యంగ్యం ధ్వనిస్తున్న కంఠస్వరంతో.

ఆ ధ్వని విననట్లుగా, "ఇప్పుడే మార్చుకో" అన్నాడు రామం.

"ఈ నైటీ కేమయింది?" అంది సీత.

"ఈ నైటీకేమీ అవలేదు. అవలేదు కానీ, ఈ నైటీ విప్పేసి, మొన్న పండక్కి నేను కొన్న ఎరుపు పువ్వుల డిజైనున్న తెల్ల రంగు చీర కట్టుకో" అన్నాడు రామం.

"మొన్న ఏం పండగ?" అంది సీత ఆశ్చర్యంగా.

"మొన్న కాకపోతే – నెల క్రితం – సంవత్సరాదికి కొన్నాగా – అది" అన్నాడు రామం.

"ఇది సెప్టెంబరు నెల. సంవత్సరాది ఏప్రిల్‌లో వెళ్ళింది" అంది సీత.

"అదే ఏప్రిల్‌లో కొన్న చీర"

"సంవత్సరాదికి మనం మా ఊళ్ళో ఉన్నాం. మనిద్దరికీ బట్టలు కొన్నది మా నాన్న" అంది సీత.

"అయితే సంక్రాంతికి కొన్నానేమో" అన్నాడు రామం.

"సంక్రాంతి కింకా మన పెళ్ళవలేదు" అంది సీత.

"అయితేనేం – మనకి పెళ్ళవక పోతేనేం – నేను నీకు చీర కొనకూడదా?"

"నిక్షేపంగా కొనచ్చు. అయినా – మనకు పెళ్ళయినా మీరు నాకు చీర కొనలేదు. పెళ్ళికి ముందూ కొనలేదు – తర్వాతా కొనలేదు."

"కొన్నట్లే అనిపిస్తోంది నాకు" అన్నాడు రామం.

"కొనలేదనే అనిపిస్తోంది నాకు" అంది సీత.

"......"

"నేనున్నానా, కొన్నప్పుడు?" అడిగింది సీత.

"ఉన్నావా? లేవా?" అన్నాడు ఆలోచిస్తూ రామం.

"లేను. ఎందుకంటే మీరు కొనలేదు కనక" అంది సీత.

"కొన్నాను, చీర కొనడంలో నా కనుమానం లేదు" అన్నాడు రామం.

"కొంటే నా కివ్వలేదు" అంది సీత.

"నీ కోసం కొన్న చీర నీక్కాక ఇంకెవరికిస్తాను?" అన్నాడు రామం.

"ఇంకెవరికో..."

"అంటే" అన్నాడు రామం.

"అంటే అంటే అంటేనే...." అంది సీత.

"నువ్వు ఏమంటున్నావో నా కర్థం కావడం లేదు" అన్నాడు రామం.

"అర్థం అవకేం. అవుతోంది. అయితే కానట్లు మాట్లాడుతున్నారు అంతే!" అంది సీత.

"అది కాదు సీతా చీర కొని ఎవరికిచ్చానంటావు?"

"ఎందరున్నారు ఇవ్వడానికి?"

"నీకు కాక ఇంకెవరికిస్తాను?"

"ఏమో, నాకేం తెలుసు? ఎవరికిచ్చారో ఆ రమణీమణిని గుర్తు చేసుకుంటూ కూర్చోండి" అంది సీత.

"ఛ! రమణికి కాదు.రమణికి ఆ చీర బాగా నప్పేదేమో కానీ, ఆవిడ కివ్వలేదు"

అన్నాడు రామం.

"రమణి ఎవరు?" అనడిగింది సీత.

"రమణి తెలియదా నీకు?" అన్నాడు అమాయకంగా రామం.

"చెప్పండి – తెలుసుకుంటాను" అంది వ్యంగ్యంగా సీత.

"మా ఆఫీసులో స్టెనో. బావుంటుంది" అన్నాడు రామం, సీత మాటల్లోని వ్యంగ్యాన్ని విననట్లు.

"స్టెనోలు కాక భార్యలు బావుంటారా?" అని అడిగి, రామం సమాధానం కోసం ఎదురు చూస్తున్నట్లు మొహం పెట్టుకు కూర్చుంది సీత.

సమాధానంగా సోదాహరణమైన చిన్న ఉపన్యాసం ఇచ్చాడు రామం.

"స్టెనోలూ, భార్యలూ పరస్పర భిన్నమైన గుంపులన్నట్లు మాట్లాడుతున్నావు నువ్వు. కొందరు స్టెనోలు భార్యలు కాకపోవచ్చు. కాని కొందరు స్టెనోలు భార్యలవచ్చు కూడా. ఉదాహరణకి రమణి స్టెనోయే కాని భార్య కాదు."

"కొందరు స్టెనోలు భార్యలవరు, సవతులవుతారు" అంది సీత.

"నువ్వేదో మనసులో పెట్టుకు మాట్లాడుతున్నావు" అన్నాడు రామం.

"నేనేం మనసులో పెట్టుకు మాట్లాడ్డం లేదు. మీరే మీ మనసులో ఆ రమణిని ఉంచుకుని, నాతో తియ్యని కబుర్లు చెప్తున్నారు" అంది సీత.

"ఛ, ఛ! నా మనసులో ఏ రమణీ లేదు – నువ్వు తప్పు" అన్నాడు రామం.

"తెల్ల రంగు మీద ఎర్ర పువ్వుల డిజైనున్న చీర కొన్నారా లేదా?" క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ మొదలెట్టింది సీత.

"కొన్నాను" అన్నాడు రామం నిజం చెప్తానని ప్రమాణం చేసిన ముద్దాయిలా.

"కొన్నప్పుడు మీతో ఇంకెవరో ఉన్నారు కదూ?"

"ఉన్నారు""

"అది నేను కాదు కదూ?"

"కాదు"

"మీతో ఎవరున్నారో వాళ్ళకే ఆ చీర ఇచ్చారు కదూ?"

"అదే గుర్తు రావడం లేదు"

"రాదు – ఎలా గుర్తొస్తుందీ – ఆ చీరని మీరిచ్చింది రమణి కయితే"

"మళ్ళీ అదే మాట – నేను రమణి కివ్వలేదు"

"మరెవరికిచ్చారు? నా కివ్వలేదు. మీ అమ్మగారి కివ్వలేదు. ఇచ్చేందుకు మీకు అక్క చెల్లెళ్ళు లేరు. రమణికి కాక ఇంకెవరికి ఇస్తారు?"

"ఎవరికిచ్చానో గుర్తుకు రావడం లేదు. అసలా చీర కొన్న విషయమే మర్చిపోయాను. ఈ రోజు నీ నుదుటున కుంకం బొట్టు చూస్తోంటే ఆ చీర మీద ఉన్న పువ్వుల రంగు గుర్తొచ్చింది. ఎవరికిచ్చానబ్బా!"

"రమణికి"

"రమణి కెందుకిస్తాను?"

"ఇవ్వాలనిపించి"

"రమణి కెందుకివ్వాలనిపిస్తుంది?"

"ఈ ప్రశ్నకి నేను సమాధానం చెప్పలేను. సమాధానం నాకు తెలియక కాదు. కానీ, నా నోటితో నేను చెప్పలేను"

"అంత చెప్పలేని సమాధానం మనస్సులో ఉంచుకోవడం ఎందుకు? చెప్పెయ్యి"

"నేను చెప్పలేను, నన్నొదిలెయ్యండి"

"నువ్వనసరంగా నన్ను అనుమానించి, అవమానిస్తున్నావు. ఈ రమణితోనో, ఇంకో రమణితోనో సంబంధం లేదు నాకు"

"నేను నమ్మను. పేరుకి మాత్రం మీరు రాములు. నిజానికి కృష్ణుడే! ఈ రమణి ఓ గోపిక మాత్రం అయ్యుంటుంది. ఇంకెందరో గోపికలుండే ఉంటారు"

"నన్ను నమ్ము సీతా, నేను కృష్ణుడి లాంటి వాడిని కాను, రాముడి లాంటి వాడినే"

"కాదు – కృష్ణుడి లాంటి వారే"

"కాదు – రాముడి లాంటి వాణ్ణే"

"కాదు – కృష్ణుడి లాంటి వారే"

"కాదు – రాముడి లాంటి వాణ్ణే"

"కాదు – కృష్ణుడి లాంటి వారే"

"అవును – కృష్ణుడి లాంటి వాణ్ణే"

"ఏమన్నారు? అవుననే కదూ? నాకు తెలుసు?" అని ఇంకా ఏవో అనబోతున్న సీత మాటలకి అడ్డొస్తూ –

"కృష్ణుడు కూడా అనవసరంగా శమంతక మణిని ఎత్తుకుపోయాడని అపనిందల పాలయ్యాడు. నా బ్రతుకూ అలాగే ఉంది" అన్నాడు రామం.

"కృష్ణుడు నీలాపనిందల పాలయ్యాడు" అంది సీత, రామం అన్న మాటల్లోని తప్పుని సవరిస్తున్నట్లు.

"నేనూ అంతే!"

"మీవి నీలాపనిందలు కావు. నిజమైన నిందలే!" అంది సీత.

"నిజమైన నిందలు కావు. నీలాపనిందలే!!!" అన్నాడు రామం.

"అంత గట్టిగా ఎలా చెప్తున్నారు?" అని అడిగింది సీత.

"ఎందుకంటే వినాయక చవితి నాడు నాకు పూజ చెయ్యడం, వినాయక వ్రత కథ వినడం చిన్నప్పట్నుంచీ అలవాటు లేదు. ఎన్నో సంవత్సరాల పాపాలన్నీ నన్ను చుట్టుకుని, ఈ రోజు ఇలా నా భార్య చేత అనుమానించబడుతున్నాను."

"అంతకు ముందు సంవత్సరాల చవితుల పాపాలు ఇప్పుడింకా ఉండవు. ఏ సంవత్సరపు పాపపుణ్యాలు ఆ సంవత్సరం చవితితో క్లోజ్ అయిపోతాయి" అంది సీత.

"ఈ సంవత్సరం కూడా నేను పూజ చెయ్యలేదుగా – నువ్వే – ఒక్కదానివే చేసుకున్నావు" అన్నాడు రామం.

"మిమ్మల్ని కూడా పూజ చేసుకోమన్నాను. మీరే చేసుకోలేదు. కథ చెప్తానంటే విన్నన్నారు. నేనేం చెయ్యను?"

"భార్యవి కదా – ఆ మాత్రం నచ్చచెప్పద్దూ?"

"ఆ రోజు – అప్పటికింకా మీరు గడ్డం గీసుకోకపోయినా ఫరవాలేదనుకుని, గరుకు గడ్డాన్ని పట్టుకుని బతిమాలి మరీ చెప్పాను. విన్లేదు మీరు. అయినా మీకో విషయం గుర్తుందో లేదో కానీ, మిమ్మల్ని ఆ రోజు చంద్రుణ్ణి చూడనియ్యలేదు నేను" అంది సీత.

"అలా ఎలా?" అన్నాడు రామం.

"మీరు కథ విని నెత్తి మీద అక్షింతలు వేసుకోలేదని, ఆ రోజు సాయంత్రం నుండి మిమ్మల్ని బెడ్రూం నుండి కదలనియ్యలేదు" అంది సీత కాస్త సిగ్గుపడుతూ. అలా సిగ్గు పడుతూ కూడా అంతకు ముందున్న అలకని తగ్గించుకోలేదు. ఆ రెండు ఫీలింగులూ అద్భుతంగా కలిసిపోయి కనిపించాయి సీత మొహంలో రామానికి. అయితే ఆ అందం కన్న సీత తన కోసం చేసిన త్యాగానికి ఎక్కువ విలువ ఇస్తున్నట్లు, "నువ్వెంత మంచిదానవు సీతా – నేనంటే నీ కెంత ప్రేమ?" అన్నాడు రామం.

"నాకుంటే ఏం లాభం? మీకుండొద్దూ?" అంది సీత సిగ్గును వదిలేసి, అలకని వదలకుండా.

"మళ్ళీ అదే అపవాదు" అన్నాడు రామం.

"అపవాదు కాదు, నిజమే! చవితినాడు మీరు పూజ చెయ్యలేదు – కథ – వినలేదు – అయితే చంద్రుణ్ణి కూడా చూడలేదు" అంది సీత.

“నన్ను చీర గురించి గుర్తు చేసుకోనియ్యి” అన్నాడు రామం కళ్ళు మూసుకుని ఆలోచిస్తూ.

“పెళ్ళయ్యాక మనం చీర కొనడానికి ఎక్కడికీ వెళ్ళలేదు” అంది సీత.

“పెళ్ళికి ముందే కొనుంటాను” అన్నాడు రామం కళ్ళు తెరవకుండా.

“కొని ఎవరికిచ్చారు?”

“అదే గుర్తుకు రావడం లేదు.”

“మీ వాలకం చూస్తూంటే మీరు నన్ను మోసం చేస్తున్నట్లుంది. మిమ్మల్ని నమ్ముకున్నందుకు నన్ను నట్టేట్లో ముంచేటట్టున్నారు” అంది సీత.

కళ్ళు తెరవలేదు రామం.

“ఏదో ఒక రోజు ఆ రమణిని ఇంటికి తీసుకొచ్చేసేటట్లున్నారు మీరు?” అంది సీత.

నోరు విప్పలేదు రామం.

“నేను అరుస్తూంటే, నోరెత్తరేం మీరు? ఇలాంటి మౌన స్వాముల వేషాలు వేసేవాళ్ళు రకరకాల వెర్రి వేషాలేస్తారు. మీరు ఆ రమణిని ఇంటికి తీసుకొచ్చేలోగా నేను మా పుట్టింటికి వెళ్ళిపోతాను” అంటూ లోపలికి వెళ్ళింది సీత.

కళ్ళు మూసుకుని ఆలోచిస్తున్నట్లున్న రామం ఉన్నట్లుండి ఏదో గుర్తొచ్చినట్లు కళ్ళు తెరిచి, ‘సీతా!’ అని అరవబోయాడు.

ఎదురుగా కుర్చీలో సీత కూర్చునుంది.

“ఇది కలయా? నిజమా? వైష్ణవీ మాయయా?” అన్నాడు రామం.

“వైష్ణవి ఎవరు?” అని అడిగింది సీత.

“విష్ణువు భార్య”

“నేనే విష్ణువునీ ఎరగను – రాముడిని తప్ప” అంది సీత.

“ఇంతకీ ఈ మాయెలా చేశావు?” అనడిగాడు రామం.

“మాయలు కృష్ణుడు చేస్తాడు. రాధ కాదు”

“నువ్వు సీతవా? రాధవా?”

“మీరు రాముడైతే సీతను. కృష్ణుడైతే రాధను”

“నేను రాముణ్ణే. నాకు ఏ రమణితోనూ సంబంధం లేదు”

“ఈ రమణితో కూడానా?” అంది తన్ను తాను చూపించుకుంటూ సీత.

“అదొదిలెయ్యి – ఈ చీరెలా వచ్చింది?”

“ఎక్కడకు – నా ఒంటి మీదకా, ఈ ఇంటి లోనికా?” అంది నాటకంలోని

డైలాగు చెప్తున్నట్లుగా.

"ముందుది ముందు చెప్పు"

"మీరు ఆలోచనల్లో మునిగిపోయి, కళ్ళు మూసుకుని ఉండగా కట్టుకున్నాను"

"అంత తొందరగా ఎలా మార్చావు సర్కారీ?"

"మార్చలేదు. నైటీ మీదే కట్టుకున్నాను"

"ఇంక రెండో విషయం – ఈ ఇంటికి ఎలాగొచ్చింది?"

"నేనే తెచ్చాను"

"ఎక్కణ్ణుంచి?"

"మా పుట్టింటి నుంచి"

"ఇది నేనే కొన్నాను. నేనే సెలెక్ట్ చేసి, నేనే డబ్బిచ్చి కొన్నాను. ఇది మీ పుట్టింటికెలా వచ్చింది?"

"దీన్ని కొన్నప్పుడు మీ పక్కనెవరున్నారు?"

"మామయ్య"

"మన పెళ్ళికి ఓ నెల ముందు పెళ్ళి బట్టలు కొనడానికి మీ ఊరు వచ్చారు నాన్న. మీరు, నాన్న కలిసి కొట్టు కెళ్ళారు. నాన్న బట్టలు కొంటుంటే మీరు ఈ చీర తీసుకుని డబ్బిచ్చారు. ఈ చీర పాకెట్టు, తక్కిన బట్టల పాకెట్టుతో కలిసి మా ఊరొచ్చింది. కొట్లో మీరు కొన్నారనీ, మా నాన్న ఆ చీర నా కిచ్చి కట్టుకోమన్నారు. నేను కట్టుకోలేదు. నా పెట్టెలో జాగ్రత్తగా దాచిపెట్టాను. పుట్టింటి నుండి ఇక్కడికి వస్తున్నప్పుడు నా పెట్టెలో ఇదీ వచ్చింది"

"ఈ చీర నీ పెట్టెలో ఉందని నాకు తెలుసు" అన్నాడు 'రామారావు కృష్ణుడి'లా చిర్నవ్వుతో రామం.

"తెలుసా?" అంది 'జమున సత్యభామ'లా కోపిస్తూ సీత.

"చీర పాకెట్టుని కావాలనే మావయ్య కొన్న తక్కిన బట్టల పాకెట్టులో పెట్టాను నేను. అది నీ కందుతుందనీ, దాన్ని కట్టుకు సిగ్గుపడుతూ నా దగ్గరకు వస్తావనీ, ఊహించుకుంటున్నాను. ఇన్నాళ్ళూ ఎప్పుడు ఈ చీర ఆ పెట్టెలోంచి నీ ఒంటి మీద కొస్తుందా అని ఎదురు చూస్తున్నాను. ఇన్నాళ్ళ కొచ్చిందది"

"ఏమో ఎవరికి కొన్న చీరో తెలియకుండా ఎలా కట్టుకోను?" అంది సీత.

"నన్నడిగి ఉండొచ్చుగా" అన్నాడు రామం.

"మీరు నన్ను కట్టుకోమని చెప్పి ఉండొచ్చుగా" అంది సీత.

"నీకు నచ్చక నువ్వు కట్టుకోడంలేదేమో అనుకున్నాను"

"ఒకవేళ అడిగితే అది నా కోసం కొనలేదంటారేమోనని నేను భయపడ్డాను"

"నీకు కాక ఇంకెవరికి కొంటాను?"

"రమణికి"

"మళ్ళీ అదే మాట"

"ఊరికే అంటున్నా – మీకే రమణితోనూ సంబంధం లేదని తెలియదా నాకు?"

"మరెందుకలా అన్నావు ఇంతసేపు?"

"నీలాపనింద" అంది సీత.

"ఇంతకీ నేను చవితి రోజు చంద్రుణ్ణి చూడలేదు కదా. నా కెందుకు నీలాపనింద, అబద్ధంతో అయినా తగిలిందంటావ్?"

"ఏమో!" అంది సీత.

"నేను చెప్పనా? నువ్వు చూడలేదు. కానీ నేను చూశాను చంద్రుణ్ణా రోజు"

"మనిద్దరం ఒకే చోట ఉన్నాం. నాకు కనిపించని చంద్రుడు మీకెలా కనిపించాడు?"

"ఈ క్షణంలో నీకు చంద్రుడు కనిపిస్తున్నాడా?"

ఆకాశం వైపొకసారి చూసి, "లేదు" అంది సీత.

"నిరంతరం నాకు కనిపిస్తూనే ఉంటాడు – చవితి చంద్రుడు కాదు, పున్నమి చంద్రుడు" అన్నాడు సీత మొహం వైపు చూస్తూ.

"ఆఁ" అంది సీత సాగదీస్తూ.

"నీ జుట్టు నిశి, నీ మొహం శశి" అన్నాడు రామం.

"ఏడిసినట్లుంది, నీ కవిత్వం" అని, నాలిక్కరుచుకుని, "కాఫీ వేడిచేసి తెస్తానుండండి" అంటూ వంగి కాఫీ కప్పందుకుని లేచి నిల్చుంది, తెల్లరంగు పైన ఎఱ్ర పువ్వు డిజైనున్న చీరలో సీత.

"చాలా బావుంది" అన్నాడు రామం.

"ఏంటీ" ఈ చీరా?" అంది సీత.

"ఈ చీర నీకు" అన్నాడు రామం. అంటూ చీర కొంగందుకోబోయాడు.

"ఆశ" అంటూ వెనక్కి జరిగింది సీత.

"ఇది నేను కొన్న చీరేగా" అన్నాడు రామం కుర్చీలోంచి లేస్తూ.

"అయితే మాత్రం నా ఒంటి మీదకి చేరాక నాదే" అంటూ లోపలికి నడిచింది సీత.

సీత వెంటే కదిలింది సీత జడ.

ఆ వెనకే రామం. ❁